

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn.: KO-05768/2015-ERU
Č. j.: 05768-3/2015-ERU

V Ostravě dne 29. června 2015

P Ř Í K A Z

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), v příkazním řízení podle ustanovení § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vedeném pod sp. zn. KO-05768/2015-ERU s účastníkem řízení, společností **Lázně Bělohrad a.s.**, se sídlem Lázeňská 165, 507 81 Lázně Bělohrad, IČ: 465 04 834, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona rozhodl

takto:

I. Účastník řízení - společnost Lázně Bělohrad a.s., se sídlem Lázeňská 165, 507 81 Lázně Bělohrad, IČ: 465 04 834 (dále jen „účastník řízení“) - se tím, že jakožto držitel licence na výrobu elektřiny č. 110806643 v rozporu s ustanovením § 9 odst. 1 energetického zákona neprodleně po změně podmínek pro udělení licence podle ustanovení § 5 energetického zákona a změn týkajících se údajů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle ustanovení § 7 téhož zákona, neoznámil Energetickému regulačnímu úřadu nejdříve ode dne 21. dubna 2011 do dne vydání tohoto příkazu změnu v názvu společnosti, neboť dne 20. dubna 2011 byl zapsán do obchodního rejstříku nový název společnosti „Lázně Bělohrad, a.s.“ (téhož dne byl vymazán původní název „Anenské slatinné lázně a.s.“), a následně byl dne 22. dubna 2011 zapsán do obchodního rejstříku nový název společnosti „Lázně Bělohrad a.s.“ (téhož dne byl vymazán název „Lázně Bělohrad, a.s.“) a současně nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence č. 110806643, **dopustil spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona.**

II. Dle ustanovení § 91 odst. 13 písm. c) energetického zákona se účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. b) výše uvedeného zákona **ukládá pokuta ve výši 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 19715.

III. Účastníkovi řízení se podle ustanovení § 18 odst. 3 písm. b) energetického zákona **ukládá opatření k nápravě** spočívající v povinnosti odstranit protiprávní stav specifikovaný ve výroku I. tohoto rozhodnutí, a to ve lhůtě 20 dní ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu.

IV. Podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ustanovením § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hraří jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, Na příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú.: 19-2421001/0710, variabilní symbol 19715.

Odůvodnění:

I. Úvod

Dne 23. února 2015 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) doručením oznámení o zahájení kontroly podle ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, kontrolu ve věci dodržování povinností vyplývajících z ustanovení § 3, § 9 a § 11 energetického zákona.

V průběhu kontroly shromáždil kontrolní orgán podklady pro zjištění stavu věci v souladu s ustanovením § 3 správního řádu, na základě kterých vyhotovil dne 28. dubna 2015 Protokol o kontrole č. POZE_PR_002015, č. j. 01783-8/2015-ERU. Kontrolovaná osoba neuplatnila vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokole žádné námitky. Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 01783/2015-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 29. června 2015, o čemž byl vyhotoven záznam o vložení do spisu č. j. 05768-2/2015-ERU, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení. Současně byly dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto správní orgán přistoupil v souladu s ustanovením § 150 správního řádu k vydání tohoto příkazu.

II. Popis skutkového stavu

Účastník řízení je právnickou osobou, která je držitelem licence na výrobu elektřiny č. 110806643 s datem zahájení výkonu licencované činnosti dne 27. ledna 2009.

V rámci kontroly bylo porovnáním údajů na aktuálním výpisu z obchodního rejstříku účastníka řízení a údaji na udělené licenci č. 110806643 zjištěno, že tyto údaje nejsou v souladu, resp. že ve společnosti účastníka řízení došlo ke změnám, jež měly být v souladu s ustanovením § 9 odst. 1 energetického zákona předmětem žádosti účastníka řízení o změnu rozhodnutí o udělení licence, včetně předložení relevantních podkladů.

Ze znění rozhodnutí o udělení licence na výrobu elektřiny č. 110806643 je zřejmé, že tato byla udělena společnosti s názvem „Anenské slatinné lázně a.s.“, IČ: 465 04 834. Lustrací obchodního rejstříku pak bylo zjištěno, že se jedná o předchozí název účastníka řízení platný do dne 20. dubna 2011, kdy byl zapsán nový název společnosti „Lázně Bělohrad, a.s.“, následně byl dne 22. dubna 2011 zapsán konečný název společnosti, a to „Lázně Bělohrad a.s.“

Účastník řízení však do dne vydání tohoto příkazu Úřadu neoznámil změnu názvu a nepředložil o této změně podklady ani Úřadu nepodal žádost o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Správní orgán s ohledem na zásadu materiální pravdy, která je zakotvena v ustanovení § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, jenž měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ustanovení § 2 výše uvedeného zákona.

III. Právní hodnocení

Správního deliktu ve smyslu ustanovení § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona se dopustí držitel licence tím, že neoznámí neprodleně změny podmínek pro udělení licence nebo změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence a nepředloží o nich doklady nebo požádá o změnu rozhodnutí o udělení licence podle ustanovení § 9 odst. 1 téhož zákona. K závěru výše uvedeného ustanovení Úřad upozorňuje, že zákonodárce měl dle Úřadu bezpochyby na mysli, že držitel licence „nepožádá“ o změnu rozhodnutí o udělení licence a jedná se tedy o zjevnou písařskou chybu v textu energetického zákona, neboť ustanovení § 9 odst. 1 energetického zákona stanovuje držiteli licence jako jednu z povinností požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence, tudíž je z tohoto ustanovení zřejmé, že držitel licence tuto povinnost poruší tím, že „nepožádá“ o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Z ustanovení § 9 odst. 1 energetického zákona přitom vyplývá obecná povinnost držitele licence neprodleně oznámit Úřadu změny podmínek pro udělení licence podle § 5 a všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle § 7, předložit o nich doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Z ustanovení § 5 energetického zákona pak vyplývají podmínky pro udělení licence, přičemž za ty údaje, o nichž je držitel licence povinen spravit Úřad, lze považovat v případě fyzické osoby následující údaje: o ztrátě úplné způsobilosti k právním úkonům (svéprávnost), o ztrátě bezúhonnosti, o nesplnění podmínky odborné způsobilosti nebo odvolání odpovědného zástupce, o změnách týkajících se skutečností prokazujících jeho vlastnický nebo užívací vztah k energetickému zařízení. Žádá-li o udělení licence právnická osoba, musí bezúhonnost a úplnou způsobilost k právním úkonům (svéprávnost) osvědčit členové statutárního orgánu. Dalším údajem, jenž je držitel licence povinen neprodleně oznámit, jsou také změny finančních a technických předpokladů.

Ustanovení § 7 energetického zákona pak stanovuje náležitosti písemné žádosti o udělení licence, a to jak pro fyzické osoby, tak pro osoby právnické. V případě právnické osoby jsou povinnými náležitostmi žádosti o udělení licence tyto údaje: obchodní firma nebo název a sídlo právnické osoby, jméno a příjmení, rodné číslo a identifikační číslo, pokud byla přidělena, a bydliště osoby nebo osob, které vykonávají funkci statutárního orgánu nebo jsou jeho členy, a způsob, jakým jednají jménem právnické osoby; předmět, místo a rozsah podnikání, seznam provozoven, u licence na distribuci a rozvod též vymezené území; identifikační číslo, bylo-li přiděleno; údaje týkající se odpovědného zástupce; požadovanou dobu, na kterou má být licence udělena, a navrhovaný termín zahájení výkonu licencované činnosti. Pro zahraniční právnickou osobu pak z díky energetického zákona vyplývají ještě další náležitosti.

V rámci správního řízení bylo prokázáno, že účastník řízení je držitelem licence na výrobu elektřiny č. 110806643.

Z úplného výpisu z obchodního rejstříku účastníka řízení však vyplývá, že dne 20. dubna 2011 a následně dne 22. dubna 2011 byly do obchodního rejstříku zapsány nové názvy společnosti, kdy konečným názvem účastníka řízení je „Lázně Bělohrad a.s.“. Tuto skutečnost byl účastník řízení v souladu s dikcí ustanovení § 9 odst. 1 energetického zákona povinen neprodleně oznámit Úřadu, neboť název právnické osoby je povinnou náležitostí žádosti o udělení licence dle ustanovení § 7 odst. 3 písm. a) energetického zákona. Současně byl účastník řízení povinen doložit Úřadu podklady osvědčující uskutečněnou změnu názvu, tj. aktuální výpis z obchodního rejstříku.

Účastník řízení však Úřadu změnu svého názvu do dne vydání tohoto příkazu neoznámil ani o ní nepředložil podklady a nepožádal Úřad o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Úřad přitom zastává názor, že vzhledem k výše uvedené zákonem stanovené povinnosti se slovo neprodleně váže k důležitosti této povinnosti, kterou měl účastník řízení bezpodmínečně dodržet a také s ní být dostatečně seznámen. Výkladem pojmu „neprodleně“ se zabýval Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 22. října 2008 č. j. 9 Ca 144/2007 – 27, ze kterého vyplývá, že pojem „neprodleně“ je nutno vykládat ve smyslu obecného základu jazyka, v němž znamená „bez zbytečného prodlení“, „ihned“, „okamžitě“, „bez zmeškání“ apod. Lhůtu takto určenou je tak třeba počítat na dny, maximálně týdny.

Pokud zákon stanoví, že má být nějaký úkon proveden neprodleně, lze ze strany správního orgánu akceptovat časovou prodlevu při provedení tohoto úkonu v řádu několika dnů, případně týdnů. Vzhledem k tomu, že účastník řízení výše uvedenou změnu neoznámil Úřadu ani ke dni vydání tohoto příkazu, tj. ani více než po 4 letech od jejího provedení, je zřejmé, že podmínku neprodlenosti nesplnil, protože pokud zákon stanoví, že je držitel licence povinen oznámit změny neprodleně, musí být takovéto oznámení učiněno bezodkladně, bez zbytečného prodlení a bezprostředně poté, kdy rozhodná skutečnost nastala.

Účastník řízení jakožto držitel licence je povinen bezpodmínečně znát a dodržovat příslušná ustanovení právních předpisů, k jejichž dodržování je vázán od okamžiku zahájení licencované činnosti. Při posuzování této skutečnosti je třeba uvést, že účastník řízení je od okamžiku nabytí právní moci rozhodnutí o udělení příslušné licence vázán dodržováním příslušných právních předpisů, zejména energetického zákona, ze kterého mu plynou jako držiteli licence příslušná práva a povinnosti.

V případě deliktního jednání účastníka řízení přitom správní orgán podotýká, že se jedná o trvalý správní delikt, tedy takový delikt, kdy pachatel vyvolá protiprávní stav, který posléze udržuje, popřípadě, jímž udržuje protiprávní stav, aniž jej vyvolal. Jednání, jímž pachatel udržuje protiprávní stav, závadný z hlediska správního práva, tvoří jeden skutek a jeden správní delikt až do okamžiku ukončení deliktního jednání, tj. až do okamžiku odstranění protiprávního stavu.

S ohledem na výše uvedené správní orgán uzavírá, že jednání účastníka řízení v rozporu s ustanovením § 9 odst. 1 energetického zákona naplňuje formální znaky správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. b) téhož zákona. Správní orgán se nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného deliktu.

V daném případě účastník řízení porušil povinnost stanovenou ustanovením § 9 odst. 1 energetického zákona. Účelem tohoto ustanovení je zajistit zájem společnosti na tom, aby držitel licence oznamoval změnu podmínek spojených s vykonávanou licencovanou

činností, a pokud se taková změna týká rozhodnutí o udělení licence, aby požádal o změnu rozhodnutí o udělení licence. Tímto způsobem je prostřednictvím zákona zajištěno, že licencovaná činnost bude i v době po udělení licence vykonávána pouze v takovém rozsahu a takovým způsobem, jež byly udělenou licencí povoleny, a pokud by mělo dojít ke změně, bude tato změna posouzena ve správním řízení o změně rozhodnutí o udělení licence. Podstatou výše uvedené zákonem stanovené povinnosti je tak zajistit zájem společnosti na tom, aby licencovaná činnost byla vždy vykonávána po přezkoumání splnění všech podmínek pro její výkon podle ustanovení § 5 energetického zákona. V tomto případě došlo ke změně týkající se údaje, který je stanoven jako náležitost žádosti o udělení licence. I když se v případě změny názvu jedná čistě o administrativní údaj, který nemá přímý dopad na technický stav provozovny a její spolehlivost a bezpečnost, je nutné, aby držitel licence důsledně dodržoval všechny povinnosti, které mu právní předpisy pro energetické odvětví ukládají. Správní orgán v tomto případě pak zejména přihlédl k délce trvání protiprávního stavu, kdy účastník řízení svou povinnost nesplnil déle než 4 roky. Tím, že držitel licence formálně porušil ustanovení § 9 odst. 1 energetického zákona, naplnil tak současně materiální stránku správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona. Správní orgán proto v jednání účastníka řízení spatřuje takovou materiální škodlivost, která postačuje pro vyslovení závěru o existenci materiální stránky správního deliktu.

Správní úřad se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právních povinností zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, nicméně nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení.

IV. Uložení pokuty

Za správní delikt podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona lze uložit podle ustanovení § 91 odst. 13 písm. c) téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč.

Při stanovení výše pokuty přihlížel Úřad ke všem uvedeným skutečnostem zjištěným v průběhu správního řízení. Zejména přihlížel ve smyslu ustanovení § 91d odst. 2 energetického zákona k závažnosti správního deliktu, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Při posouzení závažnosti správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona vycházel správní orgán zejména ze skutečnosti, že následky protiprávního jednání účastníka řízení spočívajícího v neoznámení změny v názvu účastníka řízení, jakož i nepředložení podkladů dokládajících změnu názvu neprodleně poté, kdy rozhodná skutečnost nastala, jsou minimální, neboť se jedná o údaj administrativního a informačního charakteru, který nemá vliv na technický stav licencované provozovny ani na její spolehlivost a bezpečnost. Správní orgán proto k této skutečnosti přihlédl jako k výrazně polehčující okolnosti, nicméně podotýká, že pokud energetický zákon ukládá držiteli licence určité povinnosti, je držitel licence povinen mít je na paměti a důsledně je dodržovat.

Co se týče délky trvání protiprávního stavu, správní orgán uvádí, že ke změně názvu společnosti došlo poprvé dne 20. dubna 2011. Účastníkovi řízení tímto dnem vznikla povinnost neprodleně danou změnu oznámit Úřadu. K oznámení změny a doložení příslušných podkladů Úřadu však nedošlo ani ke dni vydání tohoto příkazu, tj. ani po více než 4 letech. Tuto dlouhou dobu vyhodnotil Úřad jako přitěžující okolnost.

Při stanovení výše pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníkem řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celém jejich spektru. Na straně účastníka řízení je třeba uvést, že není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil právní předpis ve věcné působnosti Úřadu poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Vzhledem k tomu, že správní orgán stanovil pokutu ve výši 1 000 Kč, tj. u spodní hranice zákonného rozpětí pokuty, nelze v případě správního trestání právnické osoby uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad.

Po zvážení všech okolností ve smyslu ustanovení § 91d odst. 2 energetického zákona byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 1 000 Kč, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj. při samé dolní hranici možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

V. Uložení opatření k nápravě

Dle ustanovení § 18 odst. 3 písm. b) energetického zákona Úřad na základě zjištění porušení právních předpisů podle odstavce 1 ukládá opatření k nápravě, jejichž účelem je odstranění protiprávního stavu, a stanoví přiměřenou lhůtu nebo jiné nutné podmínky k zajištění jejich splnění; povinnosti plynoucí z opatření k nápravě původci protiprávního stavu přecházejí na jeho právního nástupce. Je-li právních nástupců více, odpovídají za splnění povinnosti vyplývající z opatření k nápravě společně a nerozdílně.

Z výsledku správního řízení je nesporné, že účastník řízení vyvolal a udržuje protiprávní stav, když v rozporu s ustanovením § 9 odst. 1 energetického zákona jakožto držitel licence na výrobu tepelné energie č. 110806643 neprodleně po změně podmínek pro udělení licence podle ustanovení § 5 energetického zákona a změn týkajících se údajů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle ustanovení § 7 téhož zákona, neoznámil Energetickému regulačnímu úřadu změnu v názvu společnosti, kdy dne

20. dubna 2011 byl zapsán nový název společnosti „Lázně Bělohrad, a.s.“ (téhož dne byl vymazán původní název „Anenské slatinné lázně a.s.“), a následně byl dne 22. dubna 2011 zapsán nový název společnosti „Lázně Bělohrad a.s.“ (téhož dne byl vymazán název „Lázně Bělohrad, a.s.“) a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Na základě výše uvedeného tedy Úřad uložil účastníku řízení opatření k nápravě tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.

Správní orgán má za to, že lhůta 20 dní od právní moci je vzhledem k administrativní náročnosti postupu, který musí účastník řízení vykonat pro splnění opatření k nápravě, přiměřená a dostačující.

Souběžně je výrokem IV. tohoto rozhodnutí ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb. činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze podle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Včasným podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Příkaz, proti němuž nebude podán odpor v uvedené zákonné lhůtě, se stává pravomocným v souladu s tímž ustanovením.

Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

Nesplnění povinnosti uložené výrokem III. tohoto příkazu může být podle ustanovení § 96d odst. 1 písm. d) energetického zákona Úřadu vymoženo uložením donucovací pokuty, a to až do výše 5 000 000 Kč. Donucovací pokuty lze v souladu s ustanovením § 96d odst. 3 písm. c) energetického zákona ukládat i opakovaně.

-Otisk úředního razítka-

Mgr. Lukáš Kugler, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly